

เปิดบ้านที่เก่าแก่สำหรับชิวๆ

มาตกรกินศพ มีพิรุณน้ำกังขา อึ้งไม่ตรงกัน!

คืนศักดิ์ศรีความเป็น
มนุษย์ “ชีอยู่” ไม่เคย
ลืมนรสมนุษย์ เปิดพิรุณ
ทหารจีน ♦ อ่านต่อหน้า 9

◀ติดคุกฟรี...นายไสว ปิ่น
สินชัย อายุ 81 ปี เจ้าของค่าย
มวยอัสวินดำ เปิดใจตกเป็น
แพะคดีฆ่าฆ่าแหล่ศพ ด.ญ.ชีว
จุ แซ่ตั้ง วัย 5 ขวบ ในถ้ำองค์
พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม เมื่อ
วันที่ 5 ก.พ. 2500 แต่ยังคงเคราะห์
ดีนายช้อย แซ่อึ้ง ให้การยอมรับ
สารภาพเป็นคนก่อเหตุ ทำให้
พ้นผิด แต่ติดคุกฟรีไป 5 วัน

หน้าที่ผู้ถูกสังคมไทยตราหน้าเป็นฆาตรกร
โรจิตกตลบั้ทำให้การลงมือฆ่าฆ่าและสพผล
เครื่องใน ค.ญ. 5 ขวบ ลูกสาวเสียใหญ่ย่าน
เชียงกงปกิน ชี้แผ่นเข้าไทยไปอยู่ตอกเทียน
แก้วเทียนแล้ว วัน แกรมเวลาผ่านไป 3 ปี สงสัย
ทำไมถึงบอกเล่าสถานที่ต่าง ๆ ได้แม่นยำเป็น
ฉาก ๆ ภาคโดนหลอกให้ตกเป็นแพะรับบาป
มานานกว่า 60 ปี ขณะที่หลักฐานคดีประวัติ
ศาสตร์สะท้อนขวัญระบุผู้ต้องหายอมสารภาพ
เองชั้นตำรวจสอบสวนอย่างนั้นนวนไม่ได้
บังคับ ด้าน “อึ้งกมมา” แจงประเด็น “ชีอูย”
ร้อนข้ามครึ่งศตวรรษ ไรคนผิดคนถูกแนะทุก
ฝ่ายระคมสมองหาทางออกหลังโลกโซเซียล
จ้องดั่งรังออกจากพิพิธภัณฑศิริราช เจ้าของ
ค่ายมวยอัสวินดาออกโรงแฉโดนตำรวจยึด
ข้อหาฆ่าเปลี่ยน ค.ญ. 5 ขวบหมกถ้อยคำพระ
ปฐมเจดีย์ก่อน “ชีอูย”

จากกรณีคณะแพทยศาสตร์ศิริราช
พยาบาลกำลังรวบรวมข้อเท็จจริงคดีนายชีอูย แห่
อึ้ง ทหารหนักพิทวาทจีนโพ้นทะเลที่ถูกตำรวจไทย
จับกุมเมื่อวันที่ 27 ม.ค. 2501 ขณะกำลังเผาศพ
ค.ช.สมบุญ บุญยกาญจน์ ไม่ทราบอายุแน่ชัดใน
สวนยางพารา ค.ณ.พระ อ.เมือง จ.ระยอง เพื่อ
ทำลายหลักฐานฆ่าฆ่าและสพขโมยดับและ
หัวใจ ต่อมาเจ้าหน้าที่ได้สอบปากคำนายชีอูย
มาราธอนเกือบ 100 ชม. จนได้คำสารภาพเป็น
คนร้ายฆ่าและสพขโมยเครื่องใน ค.ญ.ชีอูย แห่
ตั้ง วัย 5 ขวบ เมื่อวันที่ 5 ก.พ. 2500 ในถ้อยคำ
พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม และ ค.ญ.สิ่ง แห่ตั้ง
วัย 5 ขวบ เมื่อวันที่ 28 พ.ย. 2497 บริเวณสถานี
รถไฟสวนจิตรลดา กทม. รวมทั้งคดีเชือดคอฆ่า
ค.ญ. 10 ขวบ คดีข่มขืนเชือดคอฆ่า ค.ญ. 9 ขวบ
คดีฆ่าฆ่าและสพขโมยเครื่องใน ค.ญ. 10 ขวบ
และคดีใช้มีดแทงคอ ค.ญ. 8 ขวบ ในปีเดียวกัน
ที่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ แต่เหยื่อแก่ลงตายจึงรอด
ชีวิตมาให้การคนร้ายคือพี่ชายสติไม่ดีขึ้นเมีย
ปลัดอำเภอผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ข่มขืน ทำให้โลก
โซเซียลมีเดียออกมาเคลื่อนไหวขอให้คืนความ
เป็นธรรมกับนายชีอูยโดยถอดศพออกจาก
พิพิธภัณฑศิริราชไปทำพิธีทางศาสนาเพราะเชื่อ
นายชีอูยเป็นแพะรับบาปมานานกว่าครึ่ง
ศตวรรษ ตามที่เสนอข่าวแล้วนั้น

เมื่อวันที่ 17 พ.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า
หนังสือศิลปวัฒนธรรม ฉบับตุลาคม 2546 ได้
รวบรวมประเด็นที่นักงานในคดีนายชีอูยที่ถูกตรา
หน้าเป็นฆาตรกรต่อเนื่องโรจิตกตจีนจีนส่วนมนุษย์

ไว้อย่างน่าพิจารณาว่า ผลสุดท้ายคดีนายชีอูยจบ
ที่ศาลอุทธรณ์ด้วยโทษประหารชีวิตจากคดี
ค.ช.สมบุญ เพียงคดีเดียว แต่ความเกลียดแค้น
และความรุนแรงของรูปคดีทำให้สังคมละเลยที่
จะตรวจสอบรายละเอียดของคำให้การทั้งที่เป็น
ทางการและคำสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ สิ่ง
เดียวที่สังคมขณะนั้นต้องการคือลากคอไธมาตร
โคตรยี่ปี่บังเป้าให้สาสม ซึ่งปัญหาสำคัญของ
คดีนี้คือคำให้การที่เป็นคำสารภาพของนายชีอูย
ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในสาระสำคัญของคดี
กระบวนการสอบสวนที่กระทำต่อเนื่องกันถึง
96 ชม. ที่วันแรกปฏิเสธ วันรุ่งขึ้นรับสารภาพเพิ่ม
2 คดี อีก 9 วันต่อมาสารภาพอีก 4 คดี ในขณะที่
ที่พนักงานสอบสวนให้การว่าได้กระทำอย่างถูก
ต้องนวนนวนและนายชีอูยเต็มใจรับสารภาพ
เอง แต่เหตุใดจึงให้การผิดจากความเป็นจริงโดย
เฉพาะส่วนที่เป็นหัวใจของคดีคือการจัดการกับ
อวัยวะของเหยื่อ ไม่มีใครสงสัยเลยว่าแท้ที่
จริงแล้วนายชีอูยไม่เคยล้มรชาติของดับและ
หัวใจอย่างที่ปรากฏในคำสารภาพหรือข่าวใน
หนังสือพิมพ์

ทั้งนี้คำสารภาพของนายชีอูยมีในบันทึก
เท่าที่ปรากฏในปัจจุบันอยู่ 3 ฉบับคือ คำให้การ
วันที่ 30 ม.ค., 31 ม.ค. และ 5 ก.พ. 2501 คำนา
ทั้งหมดอยู่ที่พิพิธภัณฑอัยการไทยและปรากฏ
เป็นคำสัมภาษณ์ของหนังสือพิมพ์รายวันในสมัย
นั้นตีพิมพ์กันต่อเนื่องหลายฉบับ ที่น่าสังเกต
คือ การสอบปากคำและข่าวในหนังสือพิมพ์มุ่ง
ประเด็นที่จะสรุปให้นายชีอูยเป็นผู้ต้องหาทุกคดี
ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการทางศาล ทั้งที่คำให้การ
และคำสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏนั้นมีจุด
สำคัญที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงอย่างเห็นได้ชัด โดย
เมื่อนายชีอูยถูกจับที่ จ.ระยอง คดีได้ถูกเชื่อมโยง
กับคดีเก่าที่ จ.นครปฐม และ กทม. เนื่อง
จากพฤติกรรมคนร้ายคล้ายกันและเหยื่อเป็นเด็ก

นายชีอูยถูกจับตัวมาสอบสวนตั้งแต่ต้น
วันที่ 27 ม.ค. 2501 จึงมีการบันทึกคำให้การเป็น
หลักฐานในวันที่ 30 ม.ค. ตามที่ล่ามภาษาจีน
แปลให้ตำรวจเนื่องจากนายชีอูยพูดและฟังภาษา
ไทยไม่ค่อยได้ โดยเนื้อหา มี 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ
การปฏิเสธคดีที่ กทม. รวมทั้งใน จ.นครปฐม และ
คำรับสารภาพคดีที่ จ.ระยอง สำหรับคดีที่ กทม.
และคดีใน จ.นครปฐม นายชีอูยปฏิเสธว่าไม่มี
ส่วนเกี่ยวข้องแต่เคยได้ยินโคตรยี่ปี่บังเป้าว่า
“...ที่ กทม. ข้า เคยได้ยินคนพูดกันว่ามีคนฆ่าเด็กแล้ว
เอาสมอง เมื่อประมาณ 1 ปีเศษ ๆ ขณะนั้น ข้า
พักอยู่จ.พระนครโดยอยู่บ้านนายบักเทียม แซ่โล้ว
แต่ข้า ไม่ได้ไปดู” และชีอูยยังให้การปฏิเสธใน

บันทึกปากคำครั้งนี้ “การฆ่าเด็กรายนี้ข้า ไม่ได้
ทำร้าย ใครทำร้าย ข้า ไม่ทราบ...”

เช่นเดียวกับคดีที่นครปฐม นายชีอูยก็อยู่
ในจังหวัดเกิดเหตุเหมือนกันแต่ไม่ได้ไปมุงดู
เหตุการณ์ โดยให้การว่า “ในการที่มีคนฆ่าเด็ก
แล้วฆ่าท้องที่นครปฐมนั้นทราบข่าวเหมือน
กัน โดยขณะนั้นอยู่ที่ จ.นครปฐม โดยข้ากำลังที่
นครปฐม 1 คืน...” และนายชีอูยก็ได้ปฏิเสธใน
คดีนี้เหมือนกับคดีที่ กทม. ว่า “ได้ยินข่าวบ้าน
พูดกันแต่ไม่ได้ไปดูเพราะรอรถไฟด่วนจะกลับ
ทับสะแก แต่โคตรยี่ปี่บังเป้า ข้า ไม่ทราบ...”
ส่วนคดีที่ จ.ระยอง นายชีอูยรับว่าเป็นการกระทำ
ผิดครั้งแรกและไม่เคยฆ่าคนเพื่อจะเอาตับและ
หัวใจมากินเลย

ข้อสังเกตในเบื้องต้นนี้คือ หนังสือพิมพ์
ฉบับวันที่ 31 ม.ค. ลงข่าวบทสัมภาษณ์นายชี
อูยซึ่งจะต้องทำการสัมภาษณ์ก่อนวันที่ 31
เพราะในสมัยนั้นการสื่อสารและการเรียงพิมพ์
ยังต้องใช้เวลามากกว่าปัจจุบัน ต้นนิชฐานได้
ว่าจะจะสัมภาษณ์ในวันที่ 30 วันเดียวกับบันทึก
คำให้การฉบับแรก เพราะนายชีอูยยังปฏิเสธอยู่
คำสัมภาษณ์ของนายชีอูยในหนังสือพิมพ์จึงไม่
ตรงกับบันทึกคำให้การคือ “คดีที่ กทม. นั้นไป
ดูที่เกิดเหตุเช่นเดียวกับคดีที่นครปฐม แต่ไม่
พบเด็ก ทั้งที่วันเดียวกันนี้ให้การกับพนักงาน
สอบสวนว่าไม่ได้ไปดูทั้งสองเหตุการณ์ เหตุใด
ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจึงคลาดเคลื่อนได้ทั้งที่พูด
คุยในวันเดียวกัน

ไม่เพียงเท่านั้นหลังจากสอบสวนอยู่ 4
วันนายชีอูยยอมรับสารภาพว่าเป็นคนลงมือ
ทั้ง 3 คดี โดยที่คำสารภาพก็ยังไม่ตรงกับข้อเท็จ
จริงอยู่ดี โดยมีข้อสังเกตว่านายชีอูยถูกจับ
ตั้งแต่สิ้นวันที่ 27 ม.ค. ให้การปฏิเสธเรื่อยมา
จนถึงวันที่ 30 แล้วในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปถึง
คำวันที่ 30 ม.ค. เวลา 19.15 น. นายชีอูย
เปลี่ยนคำให้การยอมรับสารภาพในคดี กทม.
และ จ.นครปฐม โดยเล่ารายละเอียดถึงการ
ลงมือให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลัก
ฐานว่า “ข้า เคยทำการฆ่าคนและนำเอาหัวใจ
กับตับมารับประทานแล้ว 2 ราย ที่กรุงเทพฯ
หนึ่งราย และที่นครปฐมหนึ่งราย” ซึ่งอาจเป็น
เรื่องปกติที่คนร้ายจะให้การปฏิเสธก่อนเมื่อ
โดนสอบสวนหนักเข้าก็จนและยอมรับสารภาพใน
ที่สุด แต่ปัญหาของคดีทั้งสองนี้อยู่ที่คำสารภาพ
ของนายชีอูยนั้นกลับไม่ตรงกับข้อเท็จจริง จะ
เป็นเพราะนายชีอูยจงใจให้การเท็จหรือจำไม่ได้
หรือไม่รู้เรื่องกันแน่

สำหรับเหตุการณ์ที่ กทม. บริเวณสถานี

มไทยครหาน้ำเป็นมาคร
การลงมือจำข้าและสพด
5 ขวบ ลูกสาวเสียใหญ่ย่าน
ฝนเข้าไทยไปอยู่ครอบครัว
แถมเวลาผ่านไป 3 ปี สงสัย
สถานที่ต่าง ๆ ได้แม่นยำเป็น
พลอกให้คิดเป็นแพะรับบาป
ขณะที่หลักฐานคดีประวัติ
ัญระบู้ต้องหายอมสารภาพ
บสวนอย่างนิ่มนวลไม่ได้
คณา” แจงประเด็น “ชีอู”
รช ไร่นาคิดคนถูกแนะทุก
ทางออกหลังโลกโซเซียลฯ
กพิพิภณซ์ศิริราช เจ้าของ
ออกโรงแฉโดนตำรวจขัด
ด.ญ. 5 ขวบหมกถ้องค์พระ
ชีอู”
คณะแพทยศาสตร์ศิริราช
รวมข้อเท็จจริงคดีนายชีอู แะ
วจินให้ทะเลที่ถูกรื้อร้างไทย
ม.ก. 2501 ขณะกำลังเผาศพ
ญจน์ ไม่ทราบอายุแน่ชัดใน
มพระ อ.เมือง จ.ระยอง เพื่อ
จำข้าและสพฯโมยดับและ
น้ำที่ได้สอบปากคำนายชีอู
00 ชม. จนได้คำสารภาพเป็น
มโยโมยเครื่องใน ด.ญ.ชีอู แะ
วันที่ 5 ก.พ. 2500 ในถ้องค์
นครปฐม และ ด.ญ.ลิ่ง แะตั้ง
ที่ 28 พ.ย. 2497 บริเวณสถานี
กทม. รวมทั้งคดีเชือดคอฆ่า
บขึ้นเชือดคอฆ่า ด.ญ. 9 ขวบ
มโยโมยเครื่องใน ด.ญ. 10 ขวบ
ค.ญ. 8 ขวบ ในปีเดียวกัน
นซ์ แต่เหยื่อเกล้งตายจึงรอด
ร้ายคือพี่ชายสติไม่ดิชอบเมีย
ลธาลในพื้นที่ยุกัน ทำให้โลก
มาเคลื่อนไหวขอให้คืนความ
ชีอูโดยถอดศพออกจาก
ปทำพิธีทางศาสนาเพราะเชื่อ
พระรับบาปมานานกว่าครึ่ง
นอข้าแล้วมัน
17 พ.ค. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า
ธรรม ฉบับตุลาคม 2546 ได้
ักงานในคดีนายชีอูที่ถูกคร
เนื่องโรคจิตกินชิ้นส่วนมนุษย์

ไว้อย่างน่าพิจารณาว่า ผลสุดท้ายคดีนายชีอูจบ
ที่ศาลอุทธรณ์ด้วยโทษประหารชีวิตจากคดี
ด.ช.สมบุญ เพียงคดีเดียว แต่ความเกลียดแค้น
และความรุนแรงของรูปคดีทำให้สังคมละเลยที่
จะตรวจสอบรายละเอียดของคำให้การทั้งที่เป็น
ทางการและคำสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ ทั้ง
เดียวที่สังคมขณะนั้นต้องการคือลากอ้อไอ้มดกร
โศครยนี้ไปอิงเป้าให้สาสม ซึ่งเป็นกุศโลบายของ
คดีนี้คือคำให้การที่เป็นคำสารภาพของนายชีอู
ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงในสาระสำคัญของคดี
กระบวนการสอบสวนที่กระทำต่อเนื่องกันถึง
96 ชม. ที่วันแรกปฏิเสธ วันรุ่งขึ้นรับสารภาพเพิ่ม
2 คดี อีก 9 วันต่อมาสารภาพอีก 4 คดี ในขณะที่
ที่พนักงานสอบสวนให้การว่าได้กระทำอย่างถูก
ต้องนิ่มนวลและนายชีอูเต็มใจรับสารภาพ
เอง แต่เหตุใดจึงให้การผิดจากความเป็นจริงโดย
เฉพาะส่วนที่เป็นหัวใจของคดีคือการจัดการกับ
อวัยวะของเหยื่อ ไม่มีใครสงสัยเลยว่าแท้ที่
จริงแล้วนายชีอูไม่เคยลึมรสชาติของตับและ
หัวใจอย่างที่ปรากฏในคำสารภาพหรือข่าวใน
หนังสือพิมพ์
ทั้งนี้คำสารภาพของนายชีอูมีในบันทึก
เท่าที่ปรากฏในปัจจุบันอยู่ 3 ฉบับคือ คำให้การ
วันที่ 30 ม.ค., 31 ม.ค. และ 5 ก.พ. 2501 คำนา
ทั้งหมดอยู่ที่พิพิธภัณฑชาลไทยและปรากฏ
เป็นคำสัมภาษณ์ของหนังสือพิมพ์รายวันในสมัย
นั้นตีพิมพ์กันต่อเนื่องหลายฉบับ ที่น่าสนใจ
คือ การสอบปากคำและข่าวในหนังสือพิมพ์มุ่ง
ประเด็นที่จะสรุปให้นายชีอูเป็นผู้ต้องหาคดี
ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการทางศาล ทั้งที่คำให้การ
และคำสัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏนั้นมิใช่
คำที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงอย่างเห็นได้ชัด โดย
เมื่อนายชีอูถูกจับที่ จ.ระยอง คดีได้ถูกเชื่อมโยง
กับคดีเก่าที่ จ.นครปฐม และ กทม. เนื่อง
จากพฤติกรรมคนร้ายคล้ายกันและเหยื่อเป็นเด็ก
นายชีอูถูกจับตัวมาสอบสวนตั้งแต่วันที่
วันที่ 27 ม.ค. 2501 จึงมีการบันทึกคำให้การเป็น
หลักฐานในวันที่ 30 ม.ค. ตามที่ล่ามภาษาจีน
แปลให้ตำรวจเนื่องจากนายชีอูพูดและฟังภาษา
ไทยไม่ค่อยได้ โดยเนื้อหา มี 3 เรื่องใหญ่ ๆ คือ
การปฏิเสธคดีที่ กทม. รวมทั้งใน จ.นครปฐม และ
คำรับสารภาพคดีที่ จ.ระยอง สำหรับคดีที่ กทม.
และคดีใน จ.นครปฐม นายชีอูปฏิเสธว่าไม่มี
ส่วนเกี่ยวข้องแต่เคยได้ยินโดยระบุว่า “...ที่
ทม. ข้า เคยได้ยินคนพูดกันว่ามีคนฆ่าเด็กแล้ว
เอาสมอง เมื่อประมาณ 1 ปีเศษ ๆ ขณะนั้น ข้า
พักอยู่จ.พระนครโดยอยู่บ้านนายบั๊กเหิม แะได้
แต่ข้า “ไม่ได้ไป” และชีอูยังให้การปฏิเสธใน

บันทึกปากคำครั้งนี้ “การฆ่าเด็กรายนี้ข้าฯ ไม่ได้
ทำร้าย ใครทำร้าย ข้าฯ ไม่ทราบ...”
เช่นเดียวกับคดีที่นครปฐม นายชีอูก็อยู่
ในจังหวัดเกิดเหตุเหมือนกันแต่ไม่ได้ไปมุงดู
เหตุการณ์ โดยให้การว่า “ในการที่มีคนฆ่าเด็ก
แล้วผ่าท้องที่นครปฐมนั้นทราบข่าวเหมือน
กัน โดยขณะนั้นอยู่ที่ จ.นครปฐม โดยข้าฯ ค้างที่
นครปฐม 1 คืน...” และนายชีอูก็ได้ปฏิเสธใน
คดีนี้เหมือนกับคดีที่ กทม. ว่า “ได้ยินข่าวบ้าน
พูดกันแต่ไม่ได้ไปดูเพราะรอรถไฟด่วนจะกลับ
ทันสะแก แต่ใครจะเป็นคนฆ่า ข้าฯ ไม่ทราบ...”
ส่วนคดีที่ จ.ระยอง นายชีอูรับว่าเป็นการกระทำ
ผิดครั้งแรกและไม่เคยฆ่าคนเพื่อจะเอาตับและ
หัวใจมากินเลย
ข้อสังเกตในเบื้องต้นนี้คือ หนังสือพิมพ์
ฉบับวันที่ 31 ม.ค. ลงข่าวบทสัมภาษณ์นายชี
อูซึ่งจะต้องทำการสัมภาษณ์ก่อนวันที่ 31
เพราะในสมัยนั้นการสื่อสารและการเรียงพิมพ์
ยังต้องใช้เวลามากกว่าปัจจุบัน สันนิษฐานได้
ว่าคงจะสัมภาษณ์ในวันที่ 30 วันเดียวกับบันทึก
คำให้การฉบับแรก เพราะนายชีอูยังปฏิเสธอยู่
คำสัมภาษณ์ของนายชีอูในหนังสือพิมพ์จึงไม่
ตรงกับบันทึกคำให้การคือ “คดีที่ กทม. นั้นไป
ดูที่เกิดเหตุเช่นเดียวกับคดีที่นครปฐม แต่ไม่
พบเด็ก ทั้งที่วันเดียวกันนี้ให้การกับพนักงาน
สอบสวนว่าไม่ได้ไปดูทั้งสองเหตุการณ์ เหตุใด
ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจึงคลาดเคลื่อนได้ทั้งที่พูด
คุยในวันเดียวกัน
ไม่เพียงเท่านั้นหลังจากสอบสวนอยู่ 4
วันนายชีอูยอมรับสารภาพว่าเป็นคนลงมือ
ทั้ง 3 คดี โดยที่คำสารภาพก็ยังไม่ตรงกับข้อเท็จ
จริงอยู่ดี โดยมีข้อสังเกตว่านายชีอูถูกจับ
ตั้งแต่วันที่ 27 ม.ค. ให้การปฏิเสธเรื่อยมา
จนถึงวันที่ 30 แล้วในที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปถึง
คำวันที่ 30 ม.ค. เวลา 19.15 น. นายชีอู
เปลี่ยนคำให้การยอมรับสารภาพในคดี กทม.
และ จ.นครปฐม โดยเล่ารายละเอียดถึงการ
ลงมือให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลักฐานว่า “ข้าฯ เคยทำการฆ่าคนและนำเอาหัวใจ
กับตับมารับประทานแล้ว 2 ราย ที่กรุงเทพฯ
หนึ่งราย และที่นครปฐมหนึ่งราย” ซึ่งอาจเป็น
เรื่องปกติที่คนร้ายจะให้การปฏิเสธก่อนเมื่อ
โดนสอบสวนหนักเข้าก็จนและยอมรับสารภาพใน
ที่สุด แต่ปัญหาของคดีทั้งสองนี้อยู่ที่คำสารภาพ
ของนายชีอูนั่นกลับไม่ตรงกับข้อเท็จจริง จะ
เป็นเพราะนายชีอูจงใจให้การเท็จหรือจำไม่ได้
หรือไม่รู้เรื่องกันแน่
สำหรับเหตุการณ์ที่ กทม. บริเวณสถานี

รถไฟสวนจิตรลดา ด.ญ.ลิ่ง ผู้ตายเป็นลูกสาวเสีย
ใหญ่ย่านเชิงกงหลังโรงหนังโอเดียนเม้าท์ไปดู
จัวแล้วหายตัวไป กระทั่งพบศพโดยคนงานรักษา
สถานีรถไฟจิตรลดาช่วงเช้าวันที่ 29 พ.ย. ซึ่ง
นอกจากรอยเลือดและศพแล้วตำรวจไม่พบหลักฐาน
ใดจะชี้ตัวคนร้ายได้นอกจากรอยปลายเท้า
เป็นรอยเลือดเดินจิกไปบนพื้นเท่านั้น แต่ในบันทึก
คำสารภาพนายชีอูให้การว่า “เวลากลางคืน
ประมาณ 20.00 น. ข้าฯ ออกจากบ้านแต่ผู้เดียว
ไปดูจัวที่ศาลเจ้าใกล้ ๆ หัวลำโพง ขณะที่ดูจัว
นั้นพบเด็กคนหนึ่งเป็นผู้หญิงร้องไห้อยู่ข้างโรง
จัว จึงเข้าไปสอบถามเด็กว่าจะพาไปส่งที่บ้านเด็ก
หญิงก็ยินยอม ทั้งยังบ่นว่าว่าง นายชีอูจึงอุ้ม
เด็กเดินผ่านสถานีหัวลำโพงแล้วออกถนน
รองเมือง แล้วข้ามสะพานกษัตริย์ศึก แล้วก็
เดินไปจนถึงสี่แยกมหานาคไปจนถึงสะพาน
ขาวแล้วเดินไปตามทางรถไฟกรุงเทพฯ-
อยุธยา เมื่อไปถึงที่ใดข้าฯ ไม่รู้จักตามทางรถไฟ
ไปอีกประมาณ 200-300 ก้าวถึงสถานที่เกิด
เหตุก็วางเด็กลงพร้อมกับร้องเรียกเด็กให้ตื่น
โดยให้หันริมทาง และมีกล้องอยู่ข้าง ๆ จึงชัก
มีดพับยาว 6-7 นิ้ว และผลัดเด็กให้ล้มลง ใช้
มีดชักปิดปากแล้วใช้มีดฆ่าแทงลงไปท้องได้
ลูกกระเด็น มีเสียงเด็กร้องอีกขณะนั้นเด็ก
ใส่เสื้อสีขาวเป็นเสื้อยืด จึงใช้มีดผ่าเสื้อออกให้
เห็นอกแล้วใช้มีดผ่าตั้งแต่สะดือจนถึงคอหอย
โดยวิธีเดียวกับที่ระยองแล้วตัดเอาหัวใจกับตับ
ไปอย่างละครึ่ง แล้วตัดของกลับไปครึ่งหนึ่งแต่
ของตับโยนทิ้งไป แล้วใส่กระเป๋ากางเกง แล้ว
เดินกลับที่พัก...”
โดยบันทึกคำให้การนายชีอูของตำรวจ
ระบุว่า นายชีอูทิ้งศพเด็กไว้ตรงที่เกิดเหตุแล้ว
เดินกลับถึงบ้านซึ่งพักอยู่กับนายอ้อไล่ แะอึ้ง
ใกล้โรงพักพลับพลาไชยเวลาประมาณ 23.00-
24.00 น. รวมเวลาปฏิบัติการตั้งแต่อุ้มเด็กไป
ผ่าศพ จนเดินกลับถึงบ้าน ไม่เกิน 3 ชม. เมื่อ
ถึงบ้านเห็นว่าที่บ้านยังติดไฟก็เอาตับกับหัวใจ
ใส่ภาชนะน้ำแล้วทำการต้ม เมื่อสุกแล้วก็รีบกิน
ทั้งหมดในคืนนั้น...” นี่คือส่วนหนึ่งของคำ
ให้การซึ่งเท่ากับว่านายชีอูต้องย้อนนึกกลับไป
ถึงรายละเอียดของเหตุการณ์ 3 ปีก่อน ซึ่ง
พนักงานสอบสวนได้เปิดเผยว่ากระบวนการ
สอบสวนเป็นไปอย่างนิ่มนวลไม่ได้ผู้บังคับแต่
อย่างใด นายชีอูเปิดเอกสารภาพเองและบอก
สถานที่ที่ถูกต้องทั้งที่ข้อเท็จจริงนายชีอูพัก
อยู่ กทม. ที่โรงแรมเทียนจินตรอกเทียนกั๊วเทียน
ประมาณ 5-6 วัน ก่อนจะเดินทางไป อ.ทับ
สะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์ และพูดเขียนอ่าน

ภาษาไทยไม่ได้แต่เหตุใดจึงบอกเล่าสถานที่ต่าง ๆ ได้เอง จึงมีการตั้งข้อสังเกตว่าเป็นได้หรือไม่ที่ผู้ทำสำนวนสอบสวนสมัยนั้นจะเสนอประโยชน์หรือล่อลึงให้นายชื่อยยอมสารภาพเพื่อแลกกับอิสรภาพ แต่เรื่องที่ไม่น่าพิศก็คือหัวใจสำคัญของเรื่องนี้ที่นายชื่อยตัดเอาตัดกับหัวใจไปดัดกัน ซึ่งข้อเท็จจริงมาดกรไม่ได้ตัดหัวใจและดับของเหยื่อไปด้วย ส่วนที่หายไปคืออวัยวะเพศของเหยื่อเท่านั้น

ส่วนคดีฆ่าฆ่าและสพขโมยเครื่องใน ค.ญ.จีวจุ แซ่ตั้ง วัย 5 ขวบ เมื่อคืนวันที่ 5 ก.พ. 2500 ในท้องที่พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม ตามที่หนังสือพิมพ์เสนอ นั้น ข้อเท็จจริงกลับปรากฏ สพ ค.ญ.จีวจุอยู่ในสภาพเปลือยถูกแท่งที่กั้นคอเหวอะหะ และมีแผลยาวจากต้นคอด้านหน้าตรงไปจรดท้องน้อยเกือบถึงอวัยวะเพศทั้งหัวใจและลำไส้ทะลักออกมาคงอยู่ข้างนอก ไกล่สพมีมิดและเสื้อผ้าเปื้อนเลือดกับไม้รองศีรษะ ภายหลังเกิดเหตุไม่กี่ชั่วโมงตำรวจก็บุกจับนายไสว ปิ่นสินชัย ปัจจุบัน อายุ 81 ปี เป็นเจ้าของถ้ำมวย อัสควินดำบ้านอยู่หลังวัดพระปฐมเจดีย์นำกลับไปโรงพักขังเดี่ยว ห้ามเยี่ยม ห้ามประกันและห้ามทุกคนพูดคุย

นายไสว เผยว่า ตอนนั้นอยู่ในคุก 5 วัน ยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าถูกจับเรื่องอะไรภายหลังถึงรู้ว่าตำรวจสงสัยว่าเป็นคนร้ายฆ่าเด็กหญิงเพราะเหตุใดไม่รู้ แต่ตนก็ให้การปฏิเสธและพยายามต่อสู้คดีจนพอแม่ต้องขายมากกว่า 50 ไร่เป็นทุน กระทั่งเวลาผ่านไปเกือบ 1 ปีถึงได้ประกันตัวออกมา จากนั้นไม่นานนายชื่อยถูกจับที่ จ.ระยองและสารภาพเป็นคนก่อเหตุที่ จ.นครปฐม ตนจึงพ้นผิดและด้วยความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจที่เป็นลูก

แม่ค้าขายเนื้อวัวในตลาดไม่มีพวกพ้องยามเดือดร้อนหาคนช่วยไม่ได้ต้องติดคุกฟรี ๆ ทำให้พยายามผลักดันน้องชายเข้าโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานปัจจุบันชื่อ พล.ต.ต.เสวก ปิ่นสินชัย เกษียณราชการตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจป่าไม้ในขณะนั้น

อีกด้านหนึ่ง นางอังคณา นีละไพจิตร กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ในฐานะดูแลด้านสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง กล่าวถึงกรณีเว็บไซต์ change.org ล่ารายชื่อให้นางร่างของนายชื่อยออกจากพิพิธภัณฑศิริราชเพื่อคืนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ล้างนามมนุษย์กินคน ว่า คดีนายชื่อยมีคำพิพากษาศาลและมีการประหารชีวิตไปแล้ว ซึ่งต้องว่ากันไป ตามพยานหลักฐาน แต่ในส่วนที่เรียกร้องให้คืนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จากกรณีนำศพไปสดฟเพื่อแสดงในพิพิธภัณฑศิริราชและมีรูปภาพที่กำลังอำปากสร้างความหวาดกลัวให้ประชาชนนั้น ทำให้มีคนกังวลว่าอาจจะเป็นการกระทำที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือไม่เพราะในกรณีอื่นที่มีการตัดสินประหารชีวิตแล้วก็ส่งร่างให้ญาตินำไปประกอบพิธีทางศาสนา

“ดังนั้นจึงเห็นว่าควรมีการหารือกันในเรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้วกว่า 60 ปี ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมากนักแต่ในปัจจุบันมีการปรับปรุงกฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมากขึ้นแล้ว รพ.ศิริราชและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก็ควรจะต้องหารือร่วมกันว่าจะทำอย่างไรเพราะเรื่องดังกล่าวไม่มีใครผิดใครถูก ดังนั้นการหารือร่วมกันเพื่อหาทางออกจึงน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า” นางอังคณา ระบุ.